

[Knut Kristensen.]

strenger sig til det yderste, saa er der Sand-synlighed for, at den Hjælp, de faar, ogsaa kan faa Fattighjælps Virkning, saaledes at de ikke vil kunne have den Indflydelse paa den offentlige Styrelse, som Folk, der kan klare sig selv, har. Det er aldeles ikke, fordi vi har Lyst til at faa nogle ind under det offentlige Fattigvæsen, som ikke fortjener det, men det er, som jeg sagde, for at manifestere og i Lovgivningen fastslaa, at der er og skal være en vis Fordel ved, en vis Forret forbundet med i det væsentlige at kunne klare sig selv, og at man ikke, medmindre særlige Omstændigheder taler derfor, den ene Gang efter den anden skal kunne faa offentlig Hjælp og alligevel kunne beholde sine borgerlige Rettigheder paa lige Fod med alle dem, der er mere energiske og mere anstrenger sig for at kunne klare sig gennem Vanskelighederne.

Ved anden Behandling af dette Lovforslag blev der jo ikke talt ret meget fra nogen Side. I de konservative Blade har jeg imidlertid set og har ogsaa hørt konservative Talere sige om disse Forslag, at de var et Diktat fra Regeringspartierne og Venstre, der var forelagt det konservative Folkeparti, og som dette ingen Indflydelse havde haft paa eller haft Lejlighed til at øve Indflydelse paa. Dette er efter mit Skøn ganske urigtigt. Det konservative Folkeparti var indbudt til disse Forhandlinger fra deres første Begyndelse, de deltog ogsaa i dem og havde ogsaa Lejlighed til fortsat at deltage i disse Forhandlinger. Partiet vilde imidlertid ikke deltage, men fordi man ikke vil deltage i en Forhandling og gøre sin Indflydelse gældende, kan man ikke af den Grund sige, at Resultatet af disse Forhandlinger er et Diktat; naar det er ens egen Villie, der afholder en fra Deltagelse i saadanne Forhandlinger, ja, saa er man afskaaret fra at gøre sin Indflydelse gældende, men det er ikke derfor noget Diktat. Man vil vel ikke forlange, fordi man selv nedlægger Arbejdet, at saa skulde vi have sagt, at saa vilde vi heller ikke være med — det vilde dog være for meget forlangt. De Konservative har naturligvis Lov til at holde sig borte fra dette Arbejde, men naar det sker af egen fri Villie, og de har haft al mulig Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne, saa kan de ikke med nogen Ret beklage sig over, at de ikke har faaet Lejlighed til at gøre deres Indflydelse gældende; det, synes jeg, er alt for kunstigt.

Man bebrejder os ofte i Agitationen

og siger til os, at Venstre er blevet det tredje Regeringsparti... (C. J. F. Sven: Hør!). Ja, den ærede konservative Ordfører siger „Hør“, og det forstaar jeg godt, for det er det, de gerne vil høre og i hvert Fald gerne selv vil sige: Men det forekommer mig, at hvis det er rigtigt, at man bliver Regeringsparti, fordi man sammen med Regeringspartierne deltager i Forhandlinger forud for et Lovforslags Fremsettelse, ja, saa var det konservative Folkeparti ogsaa Regeringsparti fra Juleferien og indtil Slutningen af Januar, for da deltog de ogsaa i Forhandlingerne... (C. J. F. Sven: Saa blev vi klogere!). Ja, saa blev de klogere, og det trængte de selvfølgelig ogsaa til at blive, men de er endnu ikke kloge nok, for saa vilde de alligevel ikke have undladt at gøre deres Indflydelse gældende ogsaa under den fortsatte Forhandling. Men det, som jeg gerne vil understrege her, det er, at hvis man er Regeringsparti, fordi man deltager i en Forhandling forud for Lovforslags Fremsettelse, saa er der ikke tre Regeringspartier, men saa er der fire, for det konservative Folkeparti har ogsaa deltaget i disse Forhandlinger, og der kan vel ikke være nogen principiel Forskel paa, om man deltager i dem i Januar, eller man deltager i dem baade i Januar og i Februar.

Ja, jeg skal saa slutte disse mine Udtalelser med at sige, at naar dette Lovforslag om forhaabentlig kort Tid bliver gennemført, saa har Rigsdagen, saaledes som jeg sagde før, gennemført noget, der efter min Opfattelse er en Forbedring af det bestaaende. Men det er jo ikke nok med selve Loven, der er saa mange Ting, specielt ved en Lov af denne Art, som er afhængige af Administrationen. Det hele afhænger i meget høj Grad af, hvordan de Folk er indstillet, som kommer til at administrere denne Lov, og jeg vil derfor slutte med at udtale Haabet om, at Administrationen af denne Lov rundt om i de forskellige Kommuner vil blive af den Karakter, at den baade tager rimeligt Hensyn til de Folk, som skal have Hjælp gennem denne Lov, men ogsaa til, at de Udgifter, som er forbundet med Lovens Administration, ikke bliver større, end at det øvrige Samfund kan bære dem. Jeg tror, at baade det ene og det andet vil ret beset i det lange Løb være i alles Interesse, baade i deres Interesse, som i det væsentlige er med til at betale, og i deres, som i det væsentlige skal nyde godt af disse Love og Foranstaltninger.